

[Skytte.]

hvilket også den højtærede ministers udtalelse i nogen grad bekræftede. Den ærede forslagsstiller skal dog ikke høre nogen bebrejdelse herfor fra min side.

Derimod er der grund til at fremhæve det mærkelige i, at det ærede medlem her i salen stiller sit eget forslag, skønt han er medlem af en kommission, der har til opgave at behandle de spørgsmål, som forslaget drejer sig om. Vi finder det i hvert fald rimeligt — jeg er her enig med de foregående ordførere og den højtærede minister —, at kommissionen, hvori der også er repræsenteret anden meget fremragende sagkundskab, får lejlighed til at udtale sig om forslaget. Jeg vil gerne tilføje i anledning af den ærede forslagsstillers bemærkninger om kommissionsarbejdet, at han i sin tredobbelte egenskab af medlem af et af regeringspartierne, partifælle af finansministeren, under hvem kommissionsarbejdet direkte henhører, og medlem af kommissionen må have enestående store chancer for at få dette kommissionsarbejde fremmet.

Om det princip i lovforslaget, at motorafgifterne bør anvendes til vejformål, vil jeg sige, at det er helt i overensstemmelse med det radikale venstres synspunkt. Iøvrigt tilsigter forslaget en principiel ændring af motorloven. Man går helt væk fra det nuværende fordelingsgrundlag og indfører faste dækningsprocenter for kommunernes udgifter. En sådan principiel ændring er sandsynligvis påkrævet, idet der for mig ikke er tvivl om, at den nugældende motorlov er forældet og bør ændres. Om forslagsstilleren så har ramt det rigtige i enkeltheder, tør jeg ikke sige med bestemthed; det skulle være mærkeligt, om han har gjort det. I hvert fald vil det være ganske rimeligt, om vi får lejlighed til en grundig drøftelse i det udvalg, som jeg forstår skal nedsættes.

Til forslagets enkelte bestemmelser vil jeg gerne knytte et par bemærkninger.

Når det foreslås, at alle vejarbejder, også beskæftigelsesarbejder, økonomisk føres ind under denne lov, lyder det for mig både rimeligt og acceptabelt. Ved at fastsætte højeste procent som tilskud til dækning af alle udgifterne til vejarbejder undgår man det ganske urimelige, som har fundet sted hidtil, hvilket også er nævnt i bemærkningerne, at man ved enkelte vejarbejder har kunnet opnå mere end 100 pct.s tilskud. Det er selvfølgelig fuldkommen urimeligt, at noget sådant kan ske.

Bestemmelsen om, at kommunerne skal have en hurtigere refusion af deres afholdte udgifter, kan jeg ganske tiltræde. Kommu-

nerne har et rimeligt krav på ikke alene at få en hurtig refusion, men også i god tid at få at vide, hvilken dækningsprocent de kan regne med. Også i sidste henseende er forslaget så ganske afgjort en væsentlig forbedring af de nugældende bestemmelser, hvorefter kommunerne ikke, før de har afholdt udgifterne, ved, hvor meget de kan regne med at få dækket.

Den, skal vi sige, revolutionerende bestemmelse i dette forslag, som iøvrigt er særdeles velformet og godt udarbejdet, let overskueligt og nemt at forstå, indfører den praksis, at tilskuddet skal være varierende efter kommunernes vejlængde og udgift pr. vejkilometer, og det synes jeg lyder særdeles tiltalende. Det kan i hvert fald være i høj grad naturligt at forhandle nærmere herom. Selve princippet er rimeligt, men som forslaget er formet, betyder det nu alligevel en så gennemgribende ændring af forholdet kommunerne imellem, at hele sagen må gøres til genstand for en indgående undersøgelse, så vi er helt klar over, om det nu er de rigtige dækningsprocenter, der her foreslås, eller man bør finde frem til andre procenter. Vi må nærmere have undersøgt, om den foreslåede forskydning af tilskuddene mellem København; købstæderne og landkommunerne er rimelig og forsvarlig. For mange kommuner vil det, såvidt jeg kan skønne, betyde en væsentlig nedsættelse af tilskuddet; jeg ved ikke, om det er rigtigt, men det kan nærmere undersøges, og hvis det er rigtigt, forekommer det mig ikke umiddelbart rimeligt at vedtage en bestemmelse, der bevirker noget sådant.

I det hele taget forekommer det mig, at de beløb, der er stillet til rådighed, er for små. Forslagsstilleren regner med, at de årlige udgifter vil blive 110 mill. kr. Det er 15 mill. kr. mere, end vi bevilgede i fjor, og det dækker i det væsentlige kun den prisstigning, der har fundet sted, så jeg kan ikke se, at der er nogen forbedring som helhed. Det er en omflytning og regulering, som måske er påkrævet, men nogen reel forbedring for kommunerne økonomisk set kan jeg ikke se det betyder.

Som jeg senest under finanslovdebatten for en uges tid siden på mit parits vegne gav udtryk for, må vi kræve større beløb stillet til rådighed for alle kommune-grupper, så ikke mindst landkommunerne får dækket en højere procent af udgifterne end hidtil. Jeg havde, måske lidt optimistisk, håbet på, at den højtærede minister i dag kunne have fortalt tinget, hvor stort et beløb han kunne tænke sig at stille til